

ממערכות התקשורת המצרית ומה מסתתר מאחור?

תשפ"ד | גליון 31

פְּרֻשֵׁת וְאַרְא

נפגשים תחילה. נוח לנו יותר למקד את ההתעניינות שלנו ב'שכבות' הקרובות אלינו, בעטיפה, בחיצוניות, בתוצאה. הרבה יותר קל לבוא ולדון במה שהתרחש באופן פחות יסודי, פחות מחייב, ומבלי לצלול יתר על המידה לעומק, במה שמונח **מאחורי** אירוע מסויים, ומהי העילה המביאה לתוצאה זו...

לעומת זאת, החפץ באמת להפיק לקחים מכשלונות, הרוצה בכל לב לעצור תופעות לא נעימות ולדאוג שלא יישנו. עליו להיות מוכן לצלול למעמקים, להתבונן ולנתח את העניין ככל האפשר, אז יבין היכן מצויה השגיאה שהביאה לידי מכשול, ועם רצון אמת יוכל לתקן ובעז"ה למנוע את ההתרחשות הבעייתית הבאה.

וכמו בדימוי של ה'בצל', שהרבדים בו הם רבים, וככל שנסיר אותם כך נגלה שכבות נוספות. כן הדבר בכל הקורות אותנו - קיימים בהם עומק לפנים מעומק, ועלינו להשתדל להסיר את השכבות החיצוניות, ולחתור להגיע כמה שיותר פנימה. וכבמשל ה'בצל', המטרה היא לקלף עוד ועוד, ולבסוף להישאר עם ה'דמעה', המסמלת הגעה לרגש אמיתי ל'לבי' הדברים. כלומר - "חופרים" פנימה בכנות, בוחנים כליות ולב, ושם משתדלים לתקן את הטעון תיקון.

ולפי זה ניתן לשער כי אויבי נפשנו המצרים, אכן שקעו במצולות של צער, עינוי ויסורים, ולא, לא התעלמו מהכאב הצורב, לילות כימים היה כל שיחם אך ורק בענייני המצב המשתנה כל העת, המייסר והמענה את הגוף ואת הנפש.

אך סביר להניח כי העיסוק שלהם בהקשר למכות הפוקדות אותן, לא היה בצורה ובאופן כפי שאנו היינו מצפים... אלא הם ודאי ניסו להיעזר ולהינצל מן המכות, אך נצמדו לפרטים צדדיים, כלומר התעסקו בעניינים הטכניים והמעשיים של כל מכה, או שמא התעסקו בצדדים החדשותיים והפוליטיים... פחות עסקו ב'למה' זה קורה לנו, אף שכפי שאנו מבינים מהתורה"ק, לא היו הדברים בגדר סוד.

נמשיך לטוות את קורי הדמיון, ונציג כאן ציטוטים אחדים מתוך ארכיון עיתונות מצרים העתיקה, שנת ב'תמ"ח.

שֶׁלַח חֶשֶׁךְ וַיְחֹשֶׁךְ וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ. הִפֵּךְ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם וַיִּמַּת אֶת דָּגְתָם. שָׂרַץ אֲרָצָם צַפְרָדְעִים בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם. אָמַר וַיָּבֵא עָרֵב כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם. נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם. וַיֵּץ גִּפְנִים וַתֵּאֲנַתֶּם וַיִּשְׂבֵּר עֵץ גְּבוּלָם. אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאֲיֵן מִסְפָּר. וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם וְגו'.

(תהלים קה, כה-לו)

שעת חירום בארץ מצרים.

בטוחני, קוראים נכבדים, שעוד מימי הילדות מנקרת בכס תמיהה רבתי - היכן היה העם במצרים? לאן נעלמו מנהיגי הציבור? הטרם הבינו התושבים כי אבדה מצרים?!

במצב של הרס טוטאלי שהיתה שרויה בו ארץ הנילוס באותה עת, כיצד יתכן שהעם המצרי - המתייסר תחת רצף ה'מכות' גדלת ונאמנות' (דברים כח, נט) - לא מתקומם כאיש אחד, איך יכול להיות שהתושבים יושבים שאננים ולא מחוללים מרד והפיכה נגד השליט העיקש שממיט שואה על נתיניו הסובלים מרות, עי"י שמכביד את לבו לבלתי שלח את ישראל מארצו.

יצאנו ל'מסע' בעקבות התהייה הזאת - בנסיון ליישבה, ובמהלכה נפגשנו עם אחת החולשות המצויות בקרב בני אנוש, המנציחה הרבה קושי וסבל, והממיטה אסונות ל"ע על הכלל ועל הפרט.

ולעומתה - הגישה הנגדית, היא אומנם תובעת אומץ ורצינות מחד גיסא, אך מאידך - משתלמת מאוד מפני שהיא מקדמת אותנו להצליח על אף הכשלון, ומביאה אותנו להתעלות למרות הירידה, ולעתים בזכותה. התבוננות בדבר תוכל לבוא לנו לתועלת גם בענייני הכלל וגם בענייני הפרט, **כי מִמֵּנוּ נִקַּח לְעֵבֶד אֶת ה'**

(שמות י, כו).

"הבצל", אמרו המושלים, "עשוי שכבות שכבות של גלדים. כאשר מקלפים שכבה אחת מתגלה רובד חדש של גלד, כאשר מקלפים גם את זה, מוצאים את הבצל כשהוא עטוף היטב בשכבה חדשה, וכך הלאה והלאה... עד שבסופו של תהליך נשארת רק ה...דמעה"

"האדם יראה לעינים" (שמואל א' טו, ז)

הנה ההתייחסות שלנו לכל מה שקורה מסביבנו, ולמתרחש עמנו, גם כן מורכבת מרבדים. הנטיה היא בדרך כלל לשים לב לרבדים החיצוניים, בהם אנו

הכינים שרוחשים על גופו? יותר יעיל היה בוודאי באם היה מתייחס לסיבה של התוצאה העגומה והיה מפעיל לחץ כבד על בית המלוכה להתיר אסורים, ולאפשר את יציאתם של בני ישראל מארצם, טרם אבדה מצרים.

נוכל בוודאי לטעון כי שנאת ישראל היא שסנוורה את עיניו של המצרי הרשע ולא הניחתו לפעול למען רווחתו האישית. שמא גם התועלת הכרוכה בשעבוד העבדים היא הגוברת על התשוקה למנוחת הנפש וביטחון האישי. הגיוני גם לחשוב כי מידה גדושה של 'מורא מלכות' היתה מושרשת בלבבות הנתינים, 'ולא קמה עוד רוח פֶּאִישִׁי' לעמוד ולהפגין נגד המלך העריץ. אך יחד עם זה, כשנביט בתופעה הכלל אנושית של הטיפול החיצוני והחלקי, ללא שנדרשים לסיבות האמיתיות כדי לשרש אחרי עיקרה של הבעיה, חייבים אנו להסביר את התופעה הזאת באופן שיתיישב על הלב:

החווה (he who experiences) כשלון או תקלה בכל תחום שהוא, בעומק נפשו הוא מבין שהוא אמור לעשות משהו ולפעול כדי לנסות ולהטיב עם המצב. בתת-המודע (subconsciously) הוא חש חוסר רוגע עדי יפעל נכונה למען הסרת האיום... כעת מְטַעְמִים מגוונים כמו של עצלות, אי-רצון לצאת מ'איזור הנוחות' (comfort zone), חשש וחוסר חשק להודות באשמה... הוא מקלף את 'גלדי הבצל' החיצוניים, ונעצר באחת השכבות הביניים - זו שמשקיטה את התת-מודע שלו, ועתה כתוצאה מעיסוק שולי זה, הוא כבר חש שפעל לעצור את קיום הבעיה או התמשכותה, וכעת הוא 'פטור' מלהמשיך ולפעול בנדון.

לסיום, הרעיון המובא כאן בהבנת נפש האדם עמוק הוא עד למאוד, המסקנות שעלינו לקחת ממנו, והלקח שנוכל ליטול לעצמנו רב הוא, ויותר ממה שכתוב כאן במפורש - מרומז בין השורות.

יה"ר שתתקיים בנו ברכת ה' (דברים ז, טו): "וְהִסִּיר ה' מִמֶּךָ כָּל חַלְי וְכָל מַדְוֵי מִצְרַיִם הַרְעִים אֲשֶׁר יִדְעָתָּ לֹא יִשְׁיִמָּם בָּךְ וְיִתְּנֶם בְּכָל שְׂנְאִיָּךְ", שנצל מכל המחלה אשר שם ה' במצרים, ובפרט ממחלת ה'רעיון' וכדמבאר בירושלמי (שבת פרק יד הלכה ג') 'כל חולי' - זו רעיון (המחשבה), שנשכיל להביט נכוחה על המאורעות הכלליים והפרטיים בהתבוננות של עומק וביסודיות כך נזכה לראות אור בישועתן של ישראל ובגאולה הפרטית.

"למערכת העתון הרשמי 'מלכות עגלה' הגיעו ידיעות מאומתות על מחסור משמעותי של דגים ממין נסיכת הנילוס שבתקופה הקרובה יורגש מאוד בשווקי הדגים, וזאת בעקבות תופעת הפגיעה האיומה במאגר המים הלאומי..."

"כתב 'פתרוס טיימס' לענייני החי, מדווח על המולה רבה ושאון מחליא מחריש אוזניים בדציבלים מופרזים של קרקורים בלתי פוסקים העולים ממליוני פריטי צפרדע שהתפשטו היום בכל רחבי הממלכה, למעט בארץ גושן, משם עדיין לא התקבל אף לא דיווח אחד על הגעת המכה האיומה..."

"עד כמה שניתן, כך נמסר ל'נילוס ניוז' מציע ד"ר אבו סאלח אל-עארורי הרופא המלכותי המיוחד להיגיינת העור והצרעת, להשקיע את הגוף כולו באלכוהול 96%, פעם אחת בכל מחצית השעה, ולהימנע ככל האפשר מגירוד אובססיבי במסרקות ברזל במטרה למצוא מנוח מהגירודים האיומים הנובעים ממכת הכינים המזוויעה שפקדה אותנו השבוע..."

"והנה עדכון: ל'מצרים כאן ועכשיו' מגיעה הצהרה מטעם השר לענייני אסונות לאומיים. להלן הדברים כלשונם: העורף המצרי עובר כעת אחת המכות הקשות המוכרות באזורנו מאז ומקדם, החובה לאמץ בשלמות את הוראות המיגון ולנקוט בכל האמצעים הנדרשים נגד תופעת חיות הפרא המשתוללות בחוצות הממלכה, יש להינעל בחדר הפנימי של הבית ומשם להשליך חפצים כבדי משקל לעבר התוקפים האלימים שמציפים את רחובותינו בימים אלו..."

כתבנו מצוין כי ההוראה ניתנה בעת מנוסת בהלה של השר יחד עם פמלייתו אמש ברחובות העיר אלכסנדריה, והיא מועברת לציבור המצרי באדיבות מוקד החדשות 'מוף ונוף'."

מסתבר שהמצרי המצוי חפץ היה בכל לב להשתחרר מהמכות המעיקות, אז מדוע הוא מבזבז את זמנו לריק, והפעולות שהוא עושה למען הצלתו והצלת עמו הן לברר את שלומם של הדגים המבאישים הצפים בנהר הנילוס? למה הוא רק מתעניין כיצד להקל זמנית על היסורים הנובעים ממציצות הדם האיומות של

שמחים אנו לבשר לציבור היקר שבעזרת השי"ת בימים אלה
הננו משיקים מיזם חדש ומהפכני בעולם החינוך והטיפול לצעירי הצאן

☞ קורס להכשרת מאמנים לכישורי חיים לנוער ולילדים ☞

מיועד במיוחד עבור אנשי החינוך מכל הסוגים, ומטפלים בתחום הרגש
או לכל הרואה עצמו מתאים להקנות לילדים חוסן נפשי ורוחני וכלים מעשיים לחיים בבית ובחברה

חדש! הקורס היחודי ייפתח בעז"ה בשני מוקדים - בירושלים ובב"ב!

להצטרפות: מזדרזים ומתקשרים לנייד האישי של מעביר הקורס

ומייסד השיטה 'מרגוע' - נותנים אימון לילד' - הרב דוד רוזנברג 052-76-24-095

אֲחִינוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל. הַנְּתוּנִים בְּצָרָה וּבְשִׁבְיָה. הַעוֹמְדִים בֵּין בָּיִם וּבֵין בְּיַבְשָׁה. הַמְקוּם יְרַחֵם עֲלֵיהֶם וְיוֹצִיאֵם מִצָּרָה לְרוּחָהּ. וּמֵאֲפֶלֶה לְאוֹרָהּ. וּמִשְׁעָבוֹד לְגֵאֻלָּהּ. הַשְׁתָּא בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְנֹאמַר אָמֵן.